да људско „ја“ не налази бољег начина самопотврђивања од слободног негирања света.

Постоји такав атеизам који води активни рат против свега што ми називамо Богом. То је пре антитеизам, неголи атеизам. Анти-теизам антихриста. Он чини очајни, или боље рећи херојски покушај да све преуреди, све људске мисли и читаву скалу вредности, у сагласности са овим непрестаним стањем рата против Бога. Овакав атеизам пројавио се у трагичним атеизму Ничеа и атеизму егзистензијалиста (Сартр, Ками и др.).

На крају крајева, суштина атеизма је проста. Драга атеистима, стара неукусна шала, да „научно објашњење света избавља од постојања Бога“, данас више не важи; она и раније није важила за разумне људе. Ми се сећамо изрека великих научника прошлости на ову тему: „Само мало знање удаљује од Бога, а велико само приближује Њему“; „Ја много знам, а верујем као прости бретонски сељак. Када бих знао више ја вих веровао као проста бретонска сељанка“; „Бог Аврама, Исаака и Јакова, а не Бог филозофа и научника“.

Међутим, свако позивање на науку и сви тзв. филозофски аргументи за атеисту су другостепена заштита и споредни мотив. Нека они не издрже никакву критику, атеиста се и онако не држи њих. Зашто и ради чега он дела тако? Због акта унутрашње слободе у коју је увучена читава његова личност. Исходиште апсолутног атеизма је фундаментални чин (акт) моралног избора, слободно самоопредељење, исто оно које је било код палог денице и ангела који су пали са њим. *Живети како ја хоћу и ничим не ограничаваши себе, нека то буде и разврат, убиство, магија - ето највише слободе која се проглашава данас.*

Савремени атеизам у коме су једновремено сви видови атеизма, већ показује скоро потпуно шта значи ничим не ограничавати зло. Овде атеизам постаје сатанизам.

Шта нам је чинити и на крају крајева, како се супротставити овоме злу? Управо у тајни атеизма садржан је одговор. У најсуровијем пројављивању апсолутног атеизма, нужно је увидети чудесно, немилосрдно, осветничко огледало „практичног атеизма“ многих верујућих, који лажу (обмањују) своју веру. Управо зато је можда Господ попустио све потресе, све буре и у будућности нас очекују још веће невоље. Господ све шаље ради нашег добра и све што се дешава у свету, треба да нас подсећа на ову тајну. Не представљамо ли ми „практичне атеисте“ услед чега се и умножава зло?

У апсолутном атеизму је пре свега, можда, плод осуђивања Богом „практичног атеизма“, одраз гнева Божијег због наше неверности Њему.

Ако је то тако, то је једини начин да се избавимо од апсолутног атеизма - ослобађање од практичног атеизма. Коме сада није јасно да је спољашње, декоративно хришћанство, недовољно за свет! Вера треба да постане реалном вером, практично живом. Веровати у Бога, како кажу свети оци, треба да значи - живети тако, да живот не буде могућ ни на један дан, ако Бог не би постојао.

Да, онима који љубе Бога све садејствује на добро. И што веће жалости и невоље, то нас очекује већа утеха у вечности. Но и земаљска нада на оваплоћеног Бога, могла би постати оживотворавајућом снагом савремене историје - у немогућем за човека, но не за Бога, препороду Русије.

ВАСКРСЕЊЕ

Манастир Подмаине, Будва – Успење Пресвете Богородице.
Са благословом игумана јеромонаха Рафаила.

НЕДЕЉА ПРАВОСЛАВЉА

прво и друго обретење Главе св. Јована Крститеља

Јн. , 1, 43 - 51; зч. 5;

преподобни Јустин Нови Ћелијски

НА НЕДЕЉУ ПРАВОСЛАВЉА

Данашња Света Недеља установљена је као празник Православља, знате ли због чега? Због тога што је на данашњи дан 843. године, у деветом веку, за време благочестиве и Свете царице Теодоре и њеног сина Михаила, а по одлуци Светих Отаца светог Васељенског Сабора, на данашњи дан је прослављена победа над јеретицима иконоборцима. Сто двадесет година цареви иконоборни и безбожни, гонили су иконе, уништавали, спаљивали, газили. Црква се борила преко својих православних епископа, свештеника и народа. Гинули су, тамновали, али Црква се није одрекла светих икона.

Ми у овоме свету уствари стално водимо борбу, борбу за Икону Божју што је у нашој души. Ко је краде од нас? Сви иконоборци, сви противници икона, а први иконоборац је грех. Грех не трпи Бога, неће Бога ни у човеку ни у свету око човека. А кроз грех главни иконоборац јесте сатана, и анђели његови, црни ђаволи. Они су ти који краду нашу душу, који лију грехе у нашу душу и затрпавају Лик Божји што је у нама. Црним катраном греха премазују они Лик Божји што је у нашој души. И човек, када непокајан живи у гресима, када се не бори против грехова својих, када остаје у њима, када их не исповеда, шта остаје од његове душе? Остаје Лик Божји сав премазан црним гнојем порока, страсти и смрти. Страшна слика, страшна срамота!

Божански Лик у човеку који сачињава Божанско величанство свакога од нас, који доживљава божанску силу и величину свакога од нас, ето, грех уништава, ђаво уништава, а уствари ми сами уништавамо, јер ђаво нам не може наметнути грех ако га ми не примимо, ако ми не пристајемо на грех. Нико нас не може натерати у овоме свету; ђаво само предлаже грехе, баца

email: manastirmaine@gmail.com
prezentacija: podmaine.weebly.com

мамце, а ти, ти имаш слободну вољу. Бирај - ђавола или Бога!

У овоме свету, ми смо, браћо, на бојишту, стално у борби. Никада та борба не престаје. Нема примирја између човека и ђавола, нема примирја између човека и греха. Ђаво се стално шуња око свакога од нас да Икону Божју што је у нама унакази, оцрни, упропасти, уништи, да би човека могао водити по својој лудој демонској, ђавољој вољи, и сатера га у пакао. Зато се у Еванђељу безброј пута из уста Спаситељевих чује: Стражите, стражите над душом својом! Пазите како живите у овом свету! Душа је божанско величанство у теби, божанска величина. То је највећа вредност коју имаш, највећа вредност после Бога у свима световима - душа човекова. Пази шта радиш са својом душом! Она је бесмртна и вечна. Куда ће твоја душа зависи од тебе: да ли ће у вечно Царство Небеско, или ће у вечни мрак, у пакао, зависи од твоје слободне воље.

Православна Црква, која данас слави победу над јеретицима и иконоборцима, даје нам силе и моћи да и ми данас славимо божанско величанство човека, да и ми данас покажемо силу своју према савременим новим иконоборцима. Колико је данас у Европи и широм света лажних учења о човеку? Колико лажних учења и брујн и струји и грми кроз нашу земљу, колико лажних учења да човек није Божје створење, да је човек постао од мајмуна? Какав стид, какав срам! Што нас вређате, ви лажни научници?! Што понижавате човека до скота?! Ми ~ ми смо Божанско величанство, ми смо Божја створења, ми смо живе иконе Божје. А ви, ви који тобоже волите човека, ви ... Европа се помами и изгуби радећи за човека, а милионе људи сатерала је у смрт. Та Европа својим лажним учењима, ето, поплавила је све континенте: Азију, Америку, Аустралију. Шта је европски човек? Европски човек без Христа то је крвава врећа пуна смрдљивог гноја. То је човек без Христа! Тело врећа, врећа пуна смрдљивог гноја! И они се усуђују да објављују: ето, ми се боримо за човека, ми му дајемо вредност. Какву вредност кад ме ти смањујеш до мајмуна? Ти велиш да сам ја мајмунов потомак? Не примам ја то - то је лаж, то је ужас за човека, највећи ужас који човек може да доживи у овоме свету. То, то је сатанска измишљотина; сатана се грохотом смеје кроз сва учења на мудрост европску, на мудрост наших универзитета, наших бедних школа.

[...]

Врхунац свега сачињава Свето Причешће - Свето Причешће којим се сваки од нас причешћује, киме? Самим Господом Христом! Јер у Светом Причешћу сваки хришћанин прима васцелог Бога, прима чудесног Господа Христа, прима сву Његову Вечну Истину, сву Његову Вечну Правду, прима сав Његов Вечни Живот. Кад се причестиш, брате и сестро, пази како ћеш живети од тога дана и надаље. Примио си Господа Христа, ти кроз Свето Причешће постајеш Богоносац, постајеш Христоносац, постајеш прави човек. Уствари, Господ у твојој души, где Он скида сав мрак са ње, Он изгони сваки грех из ње. Зато се потруди да се грех више не врати у твоју душу. Он очисти сву душу твоју и она заблиста божанском лепотом, оном лепотом којом је Бог украсио створивши је као слику Своју, као Слику Божанску.

Нека нас Он очисти од свакога греха.од сваке страсти, од сваке смрти, ослободи нас свакога ђавола, да бисмо ми заиста и на земљи представљали живе иконе Божје, да би божанско величанство на земљи био човек. Човече, брате! Никада не заборави да си ти мали Бог у блату! У блату тела свог ти имаш живу икону Божју. Пази како живиш, пази шта радиш са иконом Божјом што је у теби. Пази - човече! човече! човече! Јер, наш живот полази са земље и одводи пред пресветло Лице Божје, да тамо дамо одговор шта смо радили са сликом Божјом у овоме свету.

Нека Благи Господ свакоме од нас дарује у срце све небеске дарове, све еванђелске врлине: и веру и љубав и наду и молитву и пост и трпљење и кротост и смиреност све да бисмо се у овој страшној земаљској борби одржали, очували Божански лик у души својој, и кренули из овог света ка Васкрслом Господу у онај свет. А дотле, нека нас свети пост води ка Светоме Ускрсу, Светоме Васкрсу Христовом - да се поклонимо још док смо у телу Њему, Васкрслом Господу, Победитељу греха, смрти и ђавола, Њему који је осигурао Живот Вечни и нашем телу и нашој души. Њему, једино Њему, само Њему, вечна слава и част сада и увек и кроза све векове. Амин.

протојереј Александар Шаргунов - ПРЕЛАЗ ОД АТЕИЗМА КА САТАНИЗМУ

Заиста, ми више не преживљавамо „прелаз од социјализма ка комунизму“, већ прелаз од атеизма ка сатанизму.

Има разних видова атеизма. Постоје атеисти на делу, који мисле да верују у Бога, али поричу Његово постојање свим својим поступцима и читавим својим животом. Овај „практични атеизам“ клања се свету, власти и новцу.

А има и таквих атеиста који мисле да не верују у Бога, но који на самом делу несвесно верују у Њега. Зато што оно што они поричу није Бог, већ нешто друго. Они се у ствари не одричу Бога, већ своје лажне представе о Богу.

Постоје и апсолутни атеисти. Они заиста поричу постојање Бога, у Кога верују верујући - Бога Творца, Промислитеља, Спаситеља и Оца, име Које је бесконачно више од сваког имена, које ми можемо изговорити. Зато су они принуђени да потпуно измене свој систем вредности и униште у себи све што их подсећа на одбачено име. Они бирају пут сведозвољености, свесно наступајући против Божанске правде и небеске красоте.

Постоји атеизам потпуног одбацивања самр идеје Бога, коју замењују празнина (пустош). Најстрашније, што сада постоји у свету, је та филозофија празнине која се природно испуњава најстрашнијим црнилом (тамом). Такав атеизам може бити површним и тако рећи емпиријским. У току векова, он ствара пустош у центру света идеја, јер се људска мисао више не развија од идеје Бога, већ из празнине. Такав атеизам још не поставља за свој циљ промене овог света, већ је једина његова брига - да омогући човеку да живи удобно (комфорно) у емпиријској слободи, тј. да чини све што му се допада. Међутим, овај атеизам потпуног одрицања може бити дубоким и чак мистичним, јер пустош коју он ствара у центру свега, шири се свуда по читавом свету идеја и пустоши га без остатака. И слобода коју он проглашава је апсолутна независност врста божанске слободе, тако